

3-1-1981

ความผิดปกติของการเจริญเติบโตของนม

พิชิต สุวรรณประกร

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

สุวรรณประกร, พิชิต (1981) "ความผิดปกติของการเจริญเติบโตของนม," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 25: Iss. 2, Article 9.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal/vol25/iss2/9>

This Review Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ความผิดปกติของการเจริญเติบโตของผม

พิชิต สุวรรณประกร*

โรคผมร่วง (Alopecia) นั้นไม่สามารถวินิจฉัยได้ถูกต้อง ถ้าเราไม่ทราบถึงการเจริญเติบโตโดยธรรมชาติของเส้นผมจากหนังศีรษะ ผมแต่ละเส้นมีการเจริญเติบโตเป็นขั้น ๆ โดยแบ่งได้เป็น 3 ระยะดังนี้ คือ :-

ระยะแรก anagen phase (growth phase) ระยะงอกของผม ซึ่งใช้เวลานานประมาณ 3-5 ปี โดยปกติประมาณ 80-85% ของรากผมอยู่ในระยะนี้

ระยะที่สอง catagen or short phase ระยะเนเบน ระยะสั้นประมาณ 10 วัน ถึง 2 สัปดาห์ ผมที่อยู่ในระยะนี้ จะหยุดงอกแต่ยังไม่ตาย

ระยะที่สาม telogen ระยะนี้รากผมตาย แต่ยังไม่อยู่ใน follicle รอเวลาที่หลุดออกไป ในขณะที่

เดียวกันรากผมก็จะเริ่มเจริญเพื่อผลิตเส้นผมใหม่ และผมนั้นจะแตกเป็นผมเส้นใหม่เพื่อแทนผมที่ร่วงไป ระยะสุดท้ายนี้อาจกินเวลานานเท่าใดก็ได้ โดยเฉลี่ยกินเวลาประมาณ 100 วันก่อนที่เส้นผมจะหลุดออกมาเอง และโดยปกติแล้ว 15% ของผมอยู่ในระยะนี้ ส่วนผมที่อยู่ข้างเคียงมักจะอยู่ในระยะต่าง ๆ กัน (mosaic pattern) โดยทั่วไปคนปกติผมร่วงวันละประมาณ 40-90 เส้น แต่ผมที่ขึ้นใหม่ก็จะขึ้นมาทดแทนกัน ทัน โดยที่เรา มองไม่เห็นว่ารากผมน้อยลงเลย

* ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาเรื่องผม เราสามารถวินิจฉัยได้ดีที่สุดโดยการแบ่งประเภทของโรคผมร่วงออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. ผมร่วงเป็นหย่อม ๆ โดยที่ไม่มีรอยแผลเป็น (localized hair loss without scarring)

2. ผมร่วงเป็นหย่อม ๆ โดยที่มีรอยแผลเป็น (localized hair loss with scarring)

3. ผมร่วงทั่วไปโดยที่ไม่มีรอยแผลเป็น (diffuse hair loss without scarring)

4. ผมร่วงทั่วไปโดยที่มีรอยแผลเป็น (diffuse hair loss with scarring) ในบางแห่งของหนังศีรษะอาจมีการร่วงของเส้นผมทั้ง 2 ประเภทอยู่ด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตาม การแบ่งประเภทของอาการผมร่วงแบบนี้ยังคงช่วยทำให้การวินิจฉัยง่ายขึ้น

1) ผมร่วงเป็นหย่อม ๆ โดยที่ไม่มีรอยแผลเป็น (localized hair loss without scarring)

1.1 Alopecia Areata

bald spot ซึ่งมองเห็นได้ง่ายที่เป็นวงกลมเป็นหย่อม ๆ ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่งของหนังศีรษะโดยที่เราไม่สังเกตเห็นการผิดปกติอื่นใด และแล้วผมก็จะงอกขึ้นมาใหม่ ในระยะเวลาไม่กี่เดือน แต่กรณีนี้อาจจะยุ่งยากมากขึ้น

ถ้ามีจุดร่วงมากกว่า 1 บริเวณ บริเวณหนึ่งผมอาจขึ้นมาใหม่เป็นปกติ แต่อีกบริเวณหนึ่งอาจยังคงร่วงต่อไปเรื่อย ๆ ผมร่วงแบบรุนแรงนี้อาจจะเกิดขึ้นได้ทั้งช้าและเร็ว และอาจทำให้เกิดผมร่วงในทุกส่วนของร่างกาย

กรณีที่เกิด alopecia areata ในเด็กมักจะพยากรณ์ได้ยาก ผมร่วงนั้นมักเกิดช้าแล้วช้าอีกและมักจะลุกลามต่อไป บางครั้งผมร่วงไม่ใช่เฉพาะแต่ผมบนหนังศีรษะอย่างเดียว แต่เป็นผมร่วงหมดทั้งหัวและตัว แบบชนิดถาวร (persistent universal alopecia)⁽¹⁰⁾ จากการศึกษาคพบว่า 10-25% ของโรคผมร่วงชนิดนี้เป็นกรรมพันธุ์ เราอาจพบการร่วงของผมคู่ฝ่าแฝด⁽¹⁰⁾ ซึ่งจะเกิดการร่วงขึ้นในบริเวณเดียวกันและพร้อม ๆ กัน การที่ชนที่อื่นร่วมร่วงด้วยมักจะพยากรณ์ไม่ดี และมักนำไปสู่ผมร่วงหมดทั้งศีรษะเรียกว่า alopecia totalis

เราไม่ทราบสาเหตุที่แน่นอนของการเกิด alopecia areata ที่เมโยคลินิคพบว่า 20% ของคนไข้ที่มีผมร่วงชนิดนี้เกิดจากโรคจิตเป็นเหตุอีก 12% พบว่าเป็นจากอารมณ์กดดันอย่างรุนแรงและเฉียบพลัน มักไม่พบความผิดปกติของต่อมไร้ท่อ เช่นต่อมพิทูอิทารี ต่อมหมวกไต ต่อมไทรอยด์ ต่อมลูกหมากและต่อมควบคุมอวัยวะสืบพันธุ์ Mulley & Winkelmann ได้

สรุปจากการศึกษาคนไข้ 736 รายที่มีเมโยคลินิกว่าสาเหตุที่น่าจะมาจากทางกรรมพันธุ์มากกว่า ซึ่งจะแตกต่างกันได้มากน้อยแล้วแต่เชื้อสายที่ได้รับและจำนวนการถ่ายทอดของยีน⁽¹⁰⁾

หลักในการให้คำแนะนำแก่คนไข้ผู้ใหญ่ซึ่งเกิดอาการผมร่วงแบบ alopecia areata เพียงแห่งเดียว เราควรจะกีดกันในแง่ดีโดยที่ปลอบใจคนไข้ว่าผมจะขึ้นมาใหม่ แต่กรณีที่เกิดผมร่วงเป็นหย่อม ๆ มากกว่า 1 แห่ง หรือเกิดผมร่วงชนิดนี้ในระยะต้นของชีวิต การให้คำพยากรณ์ควรระมัดระวัง

เมื่อผมเริ่มขึ้นหรืออกมักจะมีขึ้นตรงกลางจุดที่ล้านหรือจุดร่วงและผมที่ขึ้นใหม่จะเป็นผมแบบบาง ๆ และสีอ่อนเมื่อขึ้นต่อ ๆ มาจะหนาขึ้นและสีก็จะเป็นสีปกติ แต่ในบริเวณบางแห่งเราอาจพบว่าเป็นผมขาวหรือเทาอยู่ ถึงแม้ผมจะงอกมาว่าเป็นปกติแล้ว

1.1.1 Ophiasis เป็นคำศัพท์ที่ใช้เรียกถึงชนิดของผมล้านแบบ งูสวัด (Snake like configuration) ในบริเวณชายผม ถ้าเห็นเป็นแบบนี้ละก็ค่อนข้างจะบอกได้ว่าเป็นโรคผมร่วงอย่างรุนแรง และก็จะร่วงต่อไปเรื่อยๆ ถ้าเป็นในเด็กก็อาจเป็นอาการเริ่มต้นของโรคหัวล้านทั้งหัว (Alopecia totalis) ถ้าเกิดขึ้นกับผู้ใหญ่จะ

มีโอกาที่จะกลับขึ้นเองยาก ถ้าเกิดผมร่วงเป็นหย่อม ๆ ชนิดที่ไม่มีรอยแผลเป็นขึ้นแล้ว การพยากรณ์โรคไม่ดี

1.1.2 Incomplete alopecia areata การร่วงแบบไม่สมบูรณ์ จะเกิดขึ้นได้หลายแห่ง โดยเฉพาะบริเวณด้านหน้าของศีรษะทั้งในผู้หญิงและผู้ชาย การร่วงแบบนี้แยกยาก จากผมร่วงปกติในผู้ชาย (male pattern hair loss) หรือผมร่วงโดยทั่วไป ซึ่งทำให้ผู้หญิงผมบาง (female hair loss or thinning) แต่มันผิดกัน เพราะการร่วงแบบ incomplete alopecia areata นี้จะสามารถรักษาให้หายโดยไม่สิ้นหวังเสียทีเดียวนัก

การรักษา การรักษาประกอบด้วยหลายวิธี แต่ส่วนใหญ่แล้วมักมีปัญหาในเรื่องประสิทธิภาพของการรักษา มีประวัติว่าเคยใช้รังสีเอกซ์ thorium x, แสงอัลตราไวโอเลต (U.V.), caustic acids, ฮอร์โมนและยาระงับประสาท DNCB (Dinitrochlorobenzene)

ในกรณีที่ผมร่วงเพียงหย่อม 2 หย่อม พบว่าการฉีดยาแบบใต้แผล (sublesion) ด้วย triamcinolone acetonide (10 มก./มล. ในน้ำฉีดเข้าไปลึก 3-4 มม. ใต้ผิวหนัง, ประมาณ 0.1-0.2 มล. แต่ละแห่ง) อาจจะทำให้ผมงอกขึ้นมาได้ภายใน 3-4 สัปดาห์⁽¹¹⁾ โดยวิธีเดียวกันนี้

ได้ใช้รักษาโดยเพิ่มปริมาณการฉีดยาให้มากขึ้น กับพวก partial, total & universal alopecia แต่ไม่ได้ผล ในคนไข้จำพวกนี้เคยลองใช้พวก คอร์ติโคอยด์ทั่วไป จะได้ผลดีเฉพาะในระยะแรกเท่านั้น แต่ถ้าหยุดให้ยาผมก็จะร่วงอีก

1.2 Tinea Capitis

หรือ Ring worm of the scalp ผมร่วงที่เกิดมาจากโรคซีกกลางบนหนังศีรษะในเด็กก่อนวัยรุ่น ถ้าพบผมร่วงเป็นหย่อม ๆ ให้คิดถึง tinea capitis ก่อน จนกว่าจะพิสูจน์ว่าไม่ใช่ส่วนใหญ่ในกรณีของ tinea capitis จะมองเห็นรอยแผลเป็นรูปร่างกลม อาจจะเป็นวงเดียวหรือหลายวงก็ได้ อันเกิดจากผมหักไป ผมร่วงแบบนี้อาจจะอยู่ในลักษณะรูปร่างต่าง ๆ กัน และบนหนังศีรษะจะมองเห็นเป็นขุยเล็กๆ และมองเห็นผมแทงโผล่ออกมาจากบริเวณขุย แต่สีที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะมีพวกเชื้อราที่อยู่ส่วนต้น ซึ่งเป็นเชื้อราพิเศษที่มันจะทำลายเส้นผมและก็ทำลายผิวหนังบริเวณส่วนนั้นด้วย ในประเทศสหรัฐอเมริกา เชื้อรา 2 จำพวกที่พบบ่อยมากที่สุดที่ทำให้เกิดผมร่วงแบบนี้คือ Microsporum และ Trichophyton

พวกราบางชนิดอาจจะทำให้เกิดปฏิกิริยาชนิดหนึ่ง เรียกว่า kerion ซึ่งทำให้เกิดเป็นตุ่มหนองขึ้นในบริเวณเฉพาะแห่ง ซึ่งมองคล้าย ๆ

กับการติดเชื้อแบคทีเรีย ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นนั้นจะค่อย ๆ หายไปเอง แต่ถ้าเป็นอย่างรุนแรงอาจจะทำให้เกิดเป็นรอยแผลเป็น และเกิดผมร่วงแบบถาวรได้

พวกโรคติดเชื้อราพวกนี้ ส่วนใหญ่แล้วจะค่อย ๆ หายไปได้เองโดยใช้เวลา ถ้าการติดเชื้อนี้เป็นในวัยเด็ก เมื่อถึงวัยรุ่นก็จะหายไปอย่างรวดเร็ว

การทดสอบพวกนี้ทำได้โดยการดึงผมที่โผล่มาจากสะเก็ดบริเวณผมร่วง และใช้กล้องจุลทรรศน์ส่องโดยตรงและจะสามารถเพาะเชื้อได้ หรือโดยการทำ KOH preparation ในบางครั้งอาจใช้ wood lamp ช่วยวินิจฉัยเชื้อราบางชนิดได้

การวินิจฉัยแยกโรคซีกกลางของหนังศีรษะ เราต้องพิจารณา impetigo, alopecia areata & seborrheic dermatitis ด้วย เราอาจจะแยกความแตกต่างของ alopecia areata ได้ เพราะ alopecia areata ผิวของหนังศีรษะจะเรียบเป็นเงาและไม่เห็นการตกสะเก็ดหรือลอกหรือบวม seborrheic dermatitis (cradle cap) บางครั้งอาจทำให้เกิดการลอกตกสะเก็ดเป็นวงได้โดยที่ไม่เกิดผมร่วง คนไข้ที่เป็น impetigo โดยปกติจะเห็นเป็นตุ่มสีเหลืองบนหนังศีรษะ โดยที่ไม่ปรากฏอาการผมร่วง

วิธีการรักษา การรักษา *linea capitis* จะต้องประกอบด้วยการใช้ยาเม็ด *griseofulvin* โดยให้รับประทานวันละ 250-500 มก. ปริมาณที่ใช้ขึ้นอยู่กับน้ำหนักตัวของเด็กหรือของผู้ป่วย และก็ต้องใช้พวก *ultrafine griseofulvin* ครั้งหนึ่งของขนาดแรกคือ 125-250 มก. ต่อวัน วิธีการให้ยานี้ต้องให้หลังอาหารมื้อใหญ่ ๆ เพราะไขมันจะช่วยเพิ่มการดูดซึมได้ ควรให้ยานี้เป็นเวลา 4-6 สัปดาห์ติดต่อกัน การโกนผมช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่เชื้อไปยังเด็กอื่นและใช้เทปเหนียวปิดบริเวณที่เป็นและดึงออกเพื่อที่จะเอาผมที่ติดเชื้อออก ถ้าเป็นพวก *Trichophyton* ควรจะให้ขนาดของ *griseofulvin* เป็นสองเท่า^(17,18) และให้ต่อไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งหมดเชื้อรา เมื่อตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์

1.3 Trichotillomania

ผมร่วงชนิดนี้เนื่องมาจากอุปนิสัยและพฤติกรรมของคน คนบางคนชอบดึงผมตัวเอง ออกจากบางบริเวณบางแห่งของร่างกาย อาจจะเป็นจากหนังศีรษะ คิ้ว ขนตา - หรือจากร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่ง ยังไม่ทราบกลไกทางจิตที่แน่นอนของสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมแบบนี้ แต่คนบางคนจะดึงขนหรือผมออกเป็นรูปร่างแปลก ๆ หลักในการวินิจฉัย คือการที่จะเห็นผมเพียงสั้น ๆ ดึงไม่ติดอยู่ทั่วไปตาม

บริเวณที่ผมแห้ว ซึ่งจะผิดกันอย่างเห็นได้ชัดต่างจากพวก *alopecia areata* ซึ่งถ้ามีผมเหลืออยู่ ก็เป็นผมที่อยู่ในลักษณะที่หลุดหรือถอนง่าย โดยทั่วไปพวก *trichotillomania* จะไม่เห็นอาการบวม เราจะเห็นหนังศีรษะเป็นปกติทุกอย่าง ลักษณะการทำลายธรรมชาติของตัวเองแบบนี้ไม่ใช่เป็นปัญหาเล็กน้อยเหมือนกับการดึงนิ้วมือ หรือการกัดเล็บ มันมีข้อที่ควรระวังใจลึกซึ้งกว่านี้มาก คนใช้พวกนี้จำเป็นต้องอาศัยจิตแพทย์ช่วย แต่เราจะไม่รวมถึงคนซึ่งบางครั้งมักจะขจัดผมตัวเองเล่นเวลาเผลอ เช่น ในขณะที่กำลังมีสมาธิอย่างหนักตอนท่องหนังสือ พวกนี้จะดึงหรือถอนผมตัวเองในบริเวณเล็ก ๆ แบบนี้เป็นนิสัยและก็ยากที่จะแก้ แต่ไม่ใช่เป็นปัญหาใหญ่ในด้านจิตวิทยา

1.4 Traction Alopecia

1.4.1 Traumatic Marginal Alopecia แบบนี้อาจเป็นผมร่วงแบบชั่วคราวหรือถาวรได้ ซึ่งพบมากทั่วไปในชนชาตินิโกร เกิดขึ้นเนื่องจากการดึงผม มัดผมแน่นหรือถักเปียตึงมากเกินไป⁽¹⁵⁾ ซึ่งจะทำให้ดึงอย่างสม่ำเสมอที่รากผม จนในที่สุดจะทำให้ผมร่วง โดยเฉพาะจะร่วงตรงแถวบริเวณขอบๆ ในช่วงหนึ่ง ๆ ของผมที่ถักเปียพวกนี้ โดยมากจะ

กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ถ้าหยุดการกระทำแบบนั้นเสียแต่เนิ่น ๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผมร่วงอย่างถาวรได้

1.4.2 Ponytail Alopecia การรัดหางม้าเคยเป็นที่นิยมมากอันดับหนึ่ง แต่สมัยนี้ไม่ค่อยนิยมแล้วจะมีอาการผมร่วงในบริเวณด้านหน้าและด้านข้างของหนังศีรษะ สาเหตุนี้ก็เนื่องมาจากกลไกอันเดียวกับพวก traumatic marginal alopecia

1.4.3 Roller Brush Alopecia ผมร่วงแบบนี้จะเห็นได้ทั่วไปในผู้หญิง ซึ่งมักจะใช้ที่ม้วนผม⁽⁹⁾ ม้วนผมขึ้นไปหรือใช้แปรงๆ ผมพวกนี้เป็นแบบกลับเป็นปกติได้ แต่อย่างไรก็ตาม ที่ม้วนผมอาจจะทิ่มเข้าไปในหนังศีรษะทำให้เกิดการอักเสบของชุมชนด้วย

1.5 Pressure Alopecia

เป็นชนิดหนึ่งของผมร่วงซึ่งค้นพบโดย Abel และ Lewis⁽¹⁾ เกิดขึ้นหลังจากการผ่าตัดใหญ่ เพราะศีรษะถูกตรึงไว้ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งเป็นเวลานาน มักจะพบในบริเวณส่วนหลังของหนังศีรษะที่อ่อนนุ่มและชื้นและจะกินเนื้อที่ไม่มากกว่าขนาดของเหรียญบาท มีลักษณะคล้ายต่อมรากผมอักเสบเฉพาะแห่ง แต่เราอาจไม่ทันสังเกต ครั้งแรกเราจะพบว่าคล้าย alopecia areata แต่ในระยะต่อมาเราจะพบว่า

มีรูปร่างหยัก ๆ และมีผมหักอยู่ทีรอบ ๆ เราอาจจะสังเกตเห็นว่ามี hyperpigmentation เพราะว่ามีผิวหนังอักเสบระยะแรกได้หายไปแล้ว การพยากรณ์ดีมากเพราะผมกลับขึ้นมาใหม่อย่างปกติสมบูรณ์โดยไม่ต้องรักษา

1.6 Postfuruncular Alopecia^(2,3)

จะเกิดขึ้นหลังจากเกิดการเป็นตุ่มหนองตุ่มเดี่ยวหรือหลายตุ่ม ที่มีหนองบนหนังศีรษะ ผมร่วงแบบนี้จะจำกัดเฉพาะบริเวณที่เกิด furuncles เท่านั้น จะเกิดขึ้นไม่นานหลังจากเกิดการติดเชื้อ และเราก็จะวินิจฉัยได้ทันทีถ้ามาขณะไม่มีอาการอักเสบแล้วก็ไม่ต้องรักษา แต่ถ้ามาขณะกำลังมีอักเสบอยู่ก็ให้ยาปฏิชีวนะตามแต่ชนิดของเชื้อ

1.7 Tick-Bite Alopecia

ในรัฐด้านตะวันตกของสหรัฐอเมริกา รายงานว่า การที่ถูกแมลงกัดหรือต่อยจะทำให้เกิดผิวหนังอักเสบ⁽¹⁴⁾ ซึ่งอาจลงไปลึกจนทำให้กระเทือนรากผม เป็นสาเหตุทำให้เกิดผมร่วงเป็นหย่อมแต่จะเป็นเพียงชั่วคราว ถ้าโดนกัดมากกว่า 1 แห่ง จะทำให้มีลักษณะคล้ายกับ alopecia areata หรือ "moth-eater" alopecia ของโรคซีฟิลิสในระยะที่สอง

1.8 Alopecia Mucinos⁽¹²⁾

โดยมากมักเป็นเพียงหย่อมเดียว โดยไม่มีอาการใด ๆ แต่ผมมักจะกลับงอกเองหาย

เองในเวลาไม่กี่เดือน แต่บางครั้งอาจเป็นหลาย ๆ หย่อม หรือขณะที่ผมชนก็มีผมร่วงเกิดขึ้นต่อเนื่องไป การที่เกิดผมร่วง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงของ mucin ของ epithelial cell ของ pilosebaceous follicle ในปัจจุบันเชื่อว่า mucinous degeneration ในชุมชนอาจเกิดร่วมกับภาวะผิดปกติหลายอย่าง บางอย่างอาจจะเป็นเองหายเอง หรือดีขึ้นเอง alopecia mucinosa อาจเกิดจากการอักเสบของหนังศีรษะและบางครั้งอาจเกิดจาก mycosis fungoides และถ้าเป็นอย่างหลังจะรักษาได้ด้วยรังสีเอกซ์ แต่อาจกลับเป็นได้อีก ยังต้องมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางพยาธิสรีรวิทยา

2) ผมร่วงเป็นหย่อม ๆ โดยที่มีรอยแผลเป็น (Localized Scarring Alopecia)

2.1 Discoid Lupus Erythematosus

มักจะพบที่บริเวณล้านใน ระยะแรกจะเห็นมีสีแดงโดยเฉพาะในตอนเป็นใหม่ ๆ และจะตกสะเก็ดเล็กน้อย และเห็น follicular plugging หัวล้านแบบนี้เป็นหัวล้านแบบถาวร และการรักษาเมื่อหายแล้วก็จะเห็นเป็นรอยแผลเป็น และมี hypo-hyperpigmentation แผลเก่าที่รักษาหายแล้วของ lupus erythematosus จะเห็นเป็นรอยยุบของผิวหนัง (atrophy) นอก

จากนั้นมักจะพบมีรอยแผลปรากฏอยู่ตามบริเวณที่ถูกแสงบางส่วนด้วย เช่น ลำตัว แขนและหู การตัดหนังมาตรวจตรงบริเวณที่เป็น จากหนังศีรษะ ทำให้เราทราบการวินิจฉัยที่แน่นอน เรามักจะพบบ่อยครั้งว่าการวินิจฉัยความแตกต่างของ discoid lupus erythematosus กับ acute disseminated lupus erythematosus นั้นเป็นไปได้ยาก โรคบางอย่างมีลักษณะทางคลินิกที่คล้ายกับพวกนี้ก็คือ seborrheic dermatitis, polymorphous light sensitivity และ psoriasis

วิธีการรักษา การรักษา discoid lupus erythematosus ของหนังศีรษะก็รักษาได้อย่างเดียวกันกับที่เป็นตามร่างกายทั่วไป จุดประสงค์การรักษาคือเพื่อมิให้ลุกลามต่อไป

2.2 Scleroderma

เมื่อเกิดกับหนังศีรษะเป็นสาเหตุทำให้ผมร่วงโดยปกติจะจัดเป็น 2 พวก

พวกแรก linear midline lesion แผ่ขยายไปทั่วหน้าผาก แบบนี้จะทำให้เกิดหัวล้านบริเวณที่เป็นอย่างกระตั้นหัน ส่วนใหญ่มักจะพบบ่อย ๆ ในพวกที่มีอายุ 20 ปี แรกเกิดบริเวณที่เป็น จะเห็นผิวหนังแข็งมีรูปแบบที่เรียกว่า "coup de sabre" จะไม่มีผมงอกขึ้นมาในบริเวณนั้นเลย โรคนี้อาจเกี่ยวข้องกับพวก facial hemiatrophy

อีกพวกหนึ่ง คือ morphea (localized scleroderma) จะปรากฏว่ามี edematous patch ล้อมรอบด้วยวงสีม่วง เมื่อเวลาผ่านไปก็จะกลายเป็นบริเวณแข็งและขาวแบบสิ่งข้าง ส่วนใหญ่รอยจะหายเองแต่ผมจะไม่ขึ้นตลอดไป

ไม่มีการรักษาที่ได้ผลใดๆ ในทั้ง 2 แบบ

2.3 Pseudopelade

โรคชนิดนี้หายากไม่ค่อยพบเห็นเป็นรอยแผลเป็น atrophy alopecia ในบริเวณของ atrophy โดยไม่พบร่องรอยของการอักเสบบริเวณที่ผมร่วง ปกติเราจะเริ่มต้นเป็นที่บริเวณเล็ก ๆ บนศีรษะใกล้ ๆ กับกระหม่อม ซึ่งจะค่อย ๆ แผ่ขยายออกไปอย่างช้า ๆ บริเวณที่เป็น จะเห็นว่าผิวจะบางเพราะเนื้อเยื่อใต้ผิวหนังหายไปทำให้เห็นบริเวณนั้นเป็นรอยยุบลงไป เราจะต้องวินิจฉัยแยกโรคนี้จาก Lupus erythematosus folliculitis decalvans และ lichen planopilaris ด้วย

วิธีรักษา การรักษา ถ้าเราเห็นรอยแผลเป็นอย่างเด่นชัด ก็ใช้วิธีปลูกผม

2.4 Lichen planopilaris

โรคชนิดนี้เป็น variant ชนิดประหลาดและหายากของ lichen planus โดยเริ่มต้นเกิดเป็นตุ่ม ๆ ขึ้นตามบริเวณรูขุมขน แล้วอาจทำให้เกิดเป็นบริเวณผมร่วง มีขอบเขตไม่

แน่นอน และตรงกลางเป็นตุ่มสีขาว การวินิจฉัยจะง่ายขึ้นถ้าเราเห็น papules เล็ก ๆ อย่างเดียวกันกับตามตัว

โรคนี้ผิดกับ folliculitis decalvans และ pseudopelade ที่หนังศีรษะ แต่ในผลสุดท้ายจะเหมือนกันตรงที่ทำให้เกิดผมร่วงแบบมีรอยแผลเป็นเหมือนกัน

วิธีการรักษา ไม่มีวิธีการรักษาที่ได้ผล

2.5 Injury, Burns, and Ionizing Radiation

การได้รับบาดเจ็บแผลสาหัสที่ลึกมากจนถึงรากผม ทำให้ผมงอกกลับขึ้นมาไม่ได้ หรือผิวหนังเนื้อเยื่อไม่พอจะมาคลุมแผลทำให้เกิดผมร่วงแบบมีรอยแผลเป็นได้ ถ้าบริเวณถูกไฟหรือของร้อนที่ทำลายความหนาของผิวหนังทั้งหมดหรือถ้าได้รับรังสีเกินกว่า 1200 roentgens จะทำให้เกิดแผลเป็นถาวร

2.6 Bacterial infection, furuncles, carbuncles and acne keloidalis

fruncles & carbuncles ของหนังศีรษะ โดยเฉพาะพวกที่เป็นเฉพาะแห่งที่ท้ายทอย เมื่อหายแล้วมักจะกลายเป็นผมร่วงแบบมีรอยแผลเป็น

ในคนบางจำพวกมีโอกาสเป็น acne keloidalis ได้ง่าย พวกนี้จะเป็นสาเหตุให้เกิด

แผลเป็นที่คันคอ โดยเห็นเป็นตุ่มของ keloid แแดง มองดูคล้ายเป็นสิว

วิธีการรักษา การรักษาจะต้องประกอบด้วย การเปิดแผลที่มากพอ และมีการฉีดยาปฏิชีวนะที่เหมาะสม ถ้าเป็น acne keloidalis อาจต้องใช้ยาฆ่าเชื้อแข็งแห้ง เพื่อที่จะทำให้น้ำเยื่อบริเวณที่นูนขึ้นมาแบนราบไป การฉีดยา คอร์ติโคสเตอรอยด์เข้าไปในบริเวณที่เป็นก็อาจจะรักษาได้ ผลคล้าย ๆ กับการรักษา alopecia areata แต่ มักต้องใช้ความเข้มข้นสูง เช่น 20-40 มก./มล. ของยา triamcinolone

2.7 Minor Ectodermal Defects

เรามักจะเห็นแผ่นแดงเล็ก ๆ⁽⁴⁾ แถว ขมับของหนังศีรษะในทารกแรกเกิดต่าง ๆ กัน อาจใหญ่ถึง 3 ซม. และจะไม่มีผมอยู่เลย ข้อ บกพร้อมนี้เคยเชื่อว่าจะเป็นสาเหตุเนื่องมาจากการใช้เครื่องมือช่วยในเวลาจะคลอด แต่จริง ๆ แล้วมันเป็นความผิดปกติของ ectodermal ถ้า เราเห็น minor ectodermal defect เราก็ควรจะตรวจให้แน่ใจว่าไม่มี ectodermal malformations อย่างอื่น

ไม่มีวิธีการรักษาและไม่จำเป็นต้องรักษา เพราะว่ามีผมบริเวณใกล้เคียงก็จะปกปิดส่วน บกพร้อมนี้ได้

2.8 Primary and Metastatic Neoplasia of the Scalp

อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิด alopecia ได้ โดยเกิดการทำลายรากผมอย่างสมบูรณ์ และ ทำให้เกิดผมหายไปไนบริเวณนั้น

มะเร็งที่กระจายมาจากที่อื่น อาจจะเกี่ยว ข้องกับหนังศีรษะ และทำให้เกิด alopecia^(5,13) แผลงของมะเร็งที่เกิดที่แรกที่พบบ่อยที่สุดคือ มาจากเต้านม อาจเป็นตุ่มคล้ายก้อนกรวด (cobblestone) บางครั้งเราอาจจะวินิจฉัยผิดว่า เป็น alopecia areata

2.9 Folliculitis Decalvans

พบน้อย นับเป็นชนิดหนึ่งของผมร่วง แบบมีรอยแผลเป็น ซึ่งเกิดขึ้นจากผลของ folliculitis pustules เล็ก ๆ แล้วไปทำลายราก ขน โดยปกติจะเริ่มจากบริเวณเล็ก ๆ แล้วก็ กระจายออกกรอบนอกแบบหนีศูนย์กลาง เห็น มีขุมขนอักเสบที่รอบนอก รูปร่างของ alopecia ไม่แน่นอน และพวกนี้ไม่ใช่ที่ผมทุกอันไน บริเวณของ alopecia หลุดหมด

วิธีการรักษา การรักษาจะต้องให้ยาปฏิชีวนะที่ มากพอ

3) ผมร่วงทั่วไปโดยที่ไม่มีรอยแผลเป็น (Diffuse Nonscarring Alopecia)

3.1 Male Pattern Hair Loss

Male Pattern Hair Loss พวกนี้เป็นพวกที่ผมร่วงปกติในพวกผู้ชายวัยหนุ่ม มักจะเริ่มตั้งแต่อายุ 20 กว่า ๆ โดยพบว่า แอนโดโรเจน และแนวโน้มน้ำทางพันธุกรรม เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิด alopecia เป็นที่ทราบกันดีว่าคนที่ถูกตอนจะไม่เกิด alopecia ชนิดนี้ ไม่ว่าพันธุกรรมจะเป็นอย่างไร มีเรื่องที่น่าสนใจว่าการกระตุ้นโดยแอนโดโรเจน มีแนวโน้มน้ำที่เป็นสาเหตุให้เกิดขนตกขึ้นในบริเวณอื่นของร่างกายที่ไม่ใช่ผม ในคนที่หัวล้านแบบนี้ ที่มีแนวโน้มน้ำทางพันธุกรรม สำหรับการร่วง คนที่เป็น male pattern hair loss มักจะเป็นรังแคด้วย มีผู้เสนอแต่ยังไม่ได้พิสูจน์ว่า unsaturated acids, squalene และ oleic acids ที่พบใน sebum จะเป็นตัวที่มีอิทธิพลต่อการทำให้เกิดผมร่วงได้ทั้งชายและหญิง⁽⁷⁾ และความเชื่อที่ว่า เป็นเพราะเลือดมาเลี้ยง ลดลง⁽⁶⁾ หนึ่งศีรษะตั้ง และการขาดไขมันใต้หนังศีรษะ ไม่มีใครเชื่ออีกต่อไปแล้ว

วิธีการรักษา การรักษาไม่เป็นผล

3.2 Female hair loss or thinning

ในรอบ 2-3 ปี ที่ผ่านมามีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ^(4,16) ไม่มีการศึกษาใดๆ ที่จะทำให้ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงของการเกิดผมบาง

ขนาดนี้ ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายคลึงกันมากกับพวกผู้ชายที่กำลังจะเกิดหัวล้านตรงกระหม่อม พวกผู้หญิงจะมีผมบางเฉพาะในบางบริเวณและโดยทั่วไปแต่ไม่ถึงกับหัวล้าน อย่างไรก็ตามปัญหาทำให้แพทย์ทางผิวหนังรู้สึกงง มีหลายทฤษฎีที่งงขึ้นเพื่อที่จะอธิบายเรื่องผมบางนี้ ซึ่งรวมถึงทฤษฎีที่ว่าเกิดจากการอักเสบผมกัตผม เซ็ทผม และการใช้สเตียรอยด์ผม แปร่งสำหรับแปร่งผมที่ทำด้วยในลอน บางครั้งอาจจะทำให้ผมตึงและกระชากผม ให้หลุดออกมา ทำให้ผมบางได้ การศึกษาต้านต่อมไร้ท่อ พวกพิทุอิตารี ไทรอยด์ แอดรีเนลและรังไข่ ไม่ได้บอกถึงสาเหตุนี้ มีผู้สงสัยว่าจริง ๆ แล้วอาจจะไม่ได้มีผู้หญิงที่มีผมบางมากขึ้นกว่าเดิมก็ได้ เป็นเพียงแต่ปัจจุบันผู้หญิงมีความรักสวยรักงามกับผมของเธอมากขึ้น จึงทำให้มาพบแพทย์มากขึ้นมากขึ้นก็ได้⁽¹⁷⁾

วิธีการรักษา การรักษาควรหาสาเหตุให้แน่ใจว่าคนไข้ไม่ได้ทำอะไรรุนแรงกับผมมากเกินไป เช่นการม้วนผมหรือทำให้ยึดอาจทำให้ผมขาดออกที่ความยาวต่าง ๆ กัน พวกนี้เป็นสาเหตุทำให้ผมบางได้ เพราะผมบางส่วนจะขาดไป และควรตรวจระบบต่อมไร้ท่อด้วย แต่แทบจะไม่เคยพบ

3.3 Total and Universal Alopecia

(Alopecia totalis) อาจจะเป็นผลที่ได้ออกจากการเกิด alopecia areata ก็ได้ ที่เมโยคลินิค 20% ของ 736 ราย⁽¹⁰⁾ จะทำให้เกิด alopecia totalis ภายหลังจากการเกิด alopecia areata มาแล้ว 5 ปี หรือมากกว่านั้น ตามปกติแล้วการร่วงค่อย ๆ เกิดจนหมดศีรษะ ในเด็กจะเกิดช้ากว่าผู้ใหญ่ แต่ต้นเหตุที่เกิดจะพบมากกว่าในเด็ก บริเวณที่เกิดขนร่วงนอกจากหนังศีรษะแล้วมักจะเป็นกรณีที่รุนแรงและเป็นแบบเรื้อรัง และจะเพิ่มขึ้นจนผมและขนร่วงหมดตัว เรียก alopecia universalis ในพวก totalis ที่เมโยพบว่า 20% ของเด็ก และ 30% ในผู้ใหญ่ ผมจะไม่งอกใหม่ จะมีเพียง 1% ในเด็กและ 10% ในผู้ใหญ่เท่านั้น ที่เราเห็นผมงอกใหม่ถาวร แต่ขออย่าว่าประมาณ 40% ของเด็กและ 30% ของผู้ใหญ่ซึ่งเป็นโรค total alopecia มีบางระยะที่มีผมขึ้นเกือบปกติได้ คนไข้พวกที่เป็น alopecia totalis หรือ universal alopecia มีอุบัติการณ์เกิดของต่อกระจกเพิ่มขึ้น ที่เมโยคลินิคพบต่อกระจกได้ 7 ใน 736 ราย⁽¹⁰⁾ คนไข้พวกนี้มักจะเป็นกับพวกที่มีอายุ 40-50 ปี ขึ้นไป และเป็นแบบ posterior subcapsular

3.4 Alopecia of the Newborn

ทารกจำนวนมากซึ่งมีอายุระหว่าง 1-4 เดือน จะมี alopecia โดยเฉพาะแถวท้ายทอย สาเหตุนี้เชื่อว่าเนื่องมาจากถูกขั้วสีของหนังศีรษะกับเตียงหรือเบาะหลังจากเกิดไม่กี่วัน เกิดขึ้นเนื่องจากกลไกปกติของ physiology คือรากผมจะเริ่มหยุดเจริญจนกลายเป็น telogen หมด ทำให้เกิดมี asynchronism ของรากผม ผมร่วงพร้อม ๆ กัน โดยเฉพาะถ้าเกิดการถูหรือดึง ภาวะเช่นนี้จะหมดไปภายใน 6 เดือน⁽⁸⁾

3.5 Drug-Induced Alopecia

Drug-Induced Alopecia ยাত่อไปนี้เป็นสาเหตุทำให้เกิด alopecia ได้คือ nitrogen mustard, heparin and พวก anticoagulants, thallium และยารักษามะเร็งโดยเฉพาะ folic acid antagonists.

มีกลไกทางพยาธิหลายอย่างที่ จะอธิบาย การเกิดผมร่วงเพราะยา ในกรณี heparin alopecias เกิดขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นอย่างกะทันหันของ resting hairs (telogen stage) กลไกนี้บางคนเรียกว่า telogen effluvium แต่กว่าจะแสดงอาการก็ต้องประมาณ 1-5 เดือน ต่อมา และอาจจะร่วงและหยุดเป็นระยะ ๆ ก็ได้ anticoagulant ทุกตัวอาจทำให้เกิด alopecia อย่างเดียวกันนี้

สำหรับยาฆ่าเซลล์มะเร็งจะเกิดกลไกคนละอย่าง⁽¹⁸⁾ พวกนี้ผมที่กำลังออกซึ่งอยู่ใน anagen stage จะร่วงไป กลไกนี้บางคนเรียกว่า anagen effluvium ซึ่งอันนี้จะขึ้นกับปริมาณการให้ยา เกิดหลังให้ยาประมาณ 1-3 สัปดาห์ ถ้าขนาดของยาไม่มากนักก็อาจจะเป็นเพียงแต่ทำให้เส้นผมบางลง ปรากฏการณ์นี้อาจจะพบได้ในพวกที่ใช้ nitrogen mustard thallium & folic acid antagonists ด้วย

3.6 Postfebrile hair loss

คนไข้หลังจากที่มีไข้สูง ๆ ทำให้ผมร่วงได้ เช่นคนที่ เป็นปอดบวม, ไทฟอยด์ ซึ่งอาจจะมีไข้สูงมากกว่า 39° เซลเซียส เป็นเวลานาน การที่มีไข้สูงทำให้รากผมจำนวนมากกลายเป็น resting stage (telogen phase) ทั่วบริเวณของศีรษะ ดังนั้นจะทำให้ผมร่วงหลังจากไข้สูงประมาณ 2-3 เดือน เป็นการร่วงแบบทั่วไปไม่จำเพาะเจาะจงเป็นหย่อม ๆ ซึ่งการร่วงนี้จะสิ้นสุดลงในประมาณ 6-8 สัปดาห์ โดยทั่วไปแล้วผมจะงอกขึ้นมาแทนที่ได้

การรักษา การรักษาไม่มีอะไรนอกจากพยายามที่จะทำให้อาการไข้ดีขึ้น ผมทั้งหมดจะขึ้นเป็นปกติได้เอง

3.7 Secondary Syphilis

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า คนที่เป็นโรคซิฟิลิสระยะ 2 นั้น อาจทำให้เกิด alopecia

ได้ซึ่งจะเป็นแบบผมร่วงเฉพาะแห่ง ซึ่งจะกระจายขยายทั่วไปบนหนังศีรษะ แต่มักจะพบบริเวณคันท้างของศีรษะปกติเราจะเห็นในลักษณะ “moth-eaten” หลักฐานในการวินิจฉัยก็คือ การพบลักษณะอื่นของซิฟิลิสระยะ 2 เช่น maculopapular eruption และการตรวจน้ำเหลืองให้ผลบวก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง VDRL

การรักษา การรักษาถ้าคนไข้ได้รับการรักษาโดยให้เพนนิซิลลินที่มากพอก็จะทำให้เกิดผมขึ้นอย่างปกติ

3.8 Postpartum hair loss

ผู้หญิงส่วนใหญ่ทราบดีว่าในกลุ่มพวกที่คลอดลูกใหม่ ๆ มักจะมีอาการผมร่วงเกิดขึ้น แต่ผมก็มักจะขึ้นมาใหม่เป็นปกติ

Lynchfield ลองศึกษาติดตามผู้หญิงปกติที่อยู่ระหว่างการตั้งครรภ์และพบว่าผู้หญิงระหว่างการตั้งครรภ์มีการเพิ่มจำนวนรากผมประเภท telogen ซึ่งในที่สุดก็จะร่วงไปใน 2-3 เดือนหลังคลอดแล้ว เขาพบว่าจะสังเกตเห็นคน 4 คน จาก 26 คน จะมีผมบางขึ้นและเขาสังเกตเห็นว่าประมาณ 40-50% ของผมจะร่วงออกก่อนที่เราจะสังเกตเห็นว่าผมบางลงในระยะที่ 2 และระยะที่ 3 trimester ของการตั้งครรภ์เส้นผมส่วนใหญ่เป็น anagen stage และกลายเป็น telogen stage เพิ่มขึ้นทันทีหลังจากคลอด

3.9 Congenital alopecia

อาจจะไม่มีผมเลยหรือมีบาง ๆ อาจเป็นเพราะที่ศีรษะ หรือตามตัวอาจไม่มีขนด้วยก็ได้ ทารกอาจจะเกิดมาไม่มีผมเลย หรือเกิดมามีผมเพียงชดแรกทีปกติกแล้วก็ร่วง แล้วผมชดต่อมาจะสั้นและเส้นเล็ก บางสีจาง และจำนวนผมน้อยกว่าของคนปกติ ส่วนใหญ่ของคนประเภทนี้จะมีพื้นปกติ เล็บปกติ และสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า จะมีการถ่ายทอดลักษณะกรรมพันธุ์อยู่ 2 แบบ ในบางครอบครัวจะถ่ายทอดได้โดยลักษณะเด่น และในอีกครอบครัวจะถ่ายทอดได้โดยลักษณะถ้อย ไม่มีการรักษาใด ๆ ทั้งสิ้นที่ได้ผล

Monilethrix เป็นปรากฏการณ์ที่หายากซึ่งมีลักษณะดังนี้คือ เส้นผมผิดปกติสลับกับปกติ บางตอนบาง ทำให้เห็นเส้นผมเป็นตุ่มและเปราะ เพราะฉะนั้นผมจะหักได้ง่ายก่อนที่จะยาวเป็นปกติ ถ้าเป็นทั่วหัวทำให้เห็นคล้ายมีทรงผมแบบกลาลี ส่วนใหญ่เราจะเห็นแบบนี้ในบริเวณข้างหลังหนังศีรษะ แต่ลักษณะเช่นนี้อาจจะเกิดขึ้นที่ใดก็ได้ในร่างกาย นอกจากนี้ monilethrix มักจะเกี่ยวข้องกับ follicular hyperkeratotic papule ในบริเวณที่เกี่ยวข้องและบริเวณใกล้เคียงของคอ และบริเวณแขน

ความผิดปกติเช่นนี้อาจจะเกิดขึ้นเมื่อเวลาใดก็ได้ โดยปกติจะเกิดขึ้นในปีแรก โดยเฉพาะเริ่มวัยหนุ่มสาว การวินิจฉัยทำได้โดยง่าย ถ้าเราสงสัยเราก็ใช้ส่องควายกล้องจุลทรรศน์ก็จะเห็นเป็นตอนหนึ่ง บางทีตอนหนึ่งปกติ มีผู้รายงานว่า โรคนี้ถ่ายทอดด้วยลักษณะเด่น เป็นเพราะว่าในครอบครัวเดียวกันจะมีสมาชิกในครอบครัวหลายคนเป็น แต่ก็มีบางรายงานบอกว่าเป็นลักษณะถ้อย

Monilethrix จะต้องแยกออกจาก pili annulati หรือ ringed hairs เพราะว่า pili annulati หรือ ringed hairs จะแสดงลักษณะที่ว่าเป็นผมสีไม่เท่ากันคือสีจางและสีดำ แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของเส้นผ่าศูนย์กลางรอบวงของผม ปรากฏการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นเนื่องจากมีอากาศอยู่ในส่วนประกอบของผม ในบริเวณที่สีจาง

Monilethrix ต้องแยกออกจาก trichorrhexis nodosa ซึ่งส่องกล้องดูจะเห็นตุ่มอันเป็นผลจากการแตกของเส้นผม และในที่สุดก็หลุดออกอย่างง่ายตาย สาเหตุที่ทำให้เกิดลักษณะเช่นนี้เนื่องจากการทำผมมากเกินไป เช่นการเปรงผมมากเกินไปหรือเนื่องจากการตัดผม

ไม่มีการรักษาพวก Congenital alopecia กับ monilethrix สำหรับพวก trichorrhexis nodosa เราจะต้องระมัดระวังอย่างมากในเรื่องวิธีการเซ็ทแต่งผม

4.) ผมร่วงทั่วไปโดยที่มีรอยแผลเป็น

(Diffuse Hair Loss With Scarring)

Perifolliculitis Capitis Abscedens Et Suffodiens (Dissecting Folliculitis of the Scalp) คนบางคนอาจจะเกิด perifolliculitis บนหนังศีรษะได้เอง แล้วเกิด sinus ขึ้นซึ่งมักเป็นบริเวณกว้างเกิดเป็นก้อนนุ่ม ๆ แล้วมี sinus

หลายอันเชื่อมต่อกันและอาจเป็นทั้งศีรษะได้ มีคนใช้หลายรายจะมี comedones (blackheads) กระจายทั่วไปแต่ละระดมชน และสาเหตุนี้เกี่ยวข้องกับโรคที่เป็นสิวที่บริเวณอื่นๆ ในส่วนต่างๆ ของร่างกาย

การรักษา

การรักษาควรจะประกอบด้วย การใช้ยาจำพวกยาปฏิชีวนะ ทั้งภายในและภายนอก ถ้าบริเวณที่เป็นมีมากขึ้นและไม่สามารถจะหาวิธีอื่นรักษาได้แล้ว ก็จำเป็นต้องใช้ x-ray epilation ของหนังศีรษะชั่วคราว เพื่อที่จะทำให้ขอบวนการยุ่งยากต่างๆ ที่เกิดขึ้นหยุดชงักลง

References

1. Abel RR, Lewis GM. Postoperative (pressure) alopecia. Arch Dermatol 1960 Jan; 81 (1) : 34-41
2. Andrews G, Domonkos. A Diseases of the skin. Philadelphia : Saunders. 1963.
3. Butterworth T, Fowler JC. Postfuruncular alopecia. Arch Dermatol 1959 Nov; 80 (5) : 570-573
4. Butterworth T, Stearn LP. Clinical genodermatology. Baltimore ; Maryland : Williams & Wilkins. 1962.
5. Cohen I, Leby E, Schreiber H. Alopecia neoplastica due to breast carcinoma. Arch Dermatol 1961 Sept ; 84 (3) : 490-492
6. Cormia FE, Ernyey A. Circulatory changes in alopecia. Arch Dermatol 1961 Nov; 84 (5) : 772-789
7. Flesch P. Hair loss from sebum. Arch Dermat 1953 ; 67 : 1-9.
8. Kligman AM. Pathological dynamics of human hair loss. Arch Dermatol 1961 Feb; 83 (2) : 175-198
9. Lipnik ML. Traumatic alopecia from brush rollers. Arch Dermatol 1961 Sept; 84 (3) : 493-495

10. Muller SA, Winkelmann RK, Alopecia areata, an evaluation of 736 patients. Arch Dermatol 1963 Sept ; 88 (3) : 290-297
11. Orentreich N, Sturm HM, Weidman AI, Pelzig A. Local injection of steroids and hair regrowth in alopecias. Arch Dermatol 1960-Dec ; 82 (6) : 894-902
12. Pinkus H. Alopecia mucinosa inflammatory plaques with alopecia characterized by root-sheath mucinosis. Arch Dermat 1957 Oct ; 76 (4) : 419-426
13. Ronchese F. Alopecia due to metastases from adenocarcinoma of the breast. Arch Dermatol Syphil 1949 ; 59 : 329-332
14. Ross MS, Friede H. Alopecia due to tick bite. Arch Dermatol 1963 June ; 87;(6) : 609-611
15. Slepian AH. : Traction alopecia. Arch Dermatol 1958 Sept ; 78 (3): 395-398
16. Smith MA, Wells RS. Male-type alopecia, alopecia areata, and normal hair in women family histories. Arch Dermatol 1964 Jan ; 89 (1): 95-98
17. Gentles JC. Experimental ringworm in guinea pigs : oral treatment electrophoresis. Nature, (London) 1958 Aug 16 ; 182 (4633); 476-477
18. Gentles JC, Branes BA. A report on animal experiments with griso-fulvin, the griseofulvin content of hair. Arch Dermatol 1960 May ; 81 (5): 703-708
19. Weidman AI, Zion LS, Mamelok AE. Alopecia areata occurring simul-taneously in identical twins. Arch Dermatol 1956 Nov ; 74 (5) : 424-425